

ශ්‍රී. බු. ව. 2554 දුරක මස කලාපය, රා. ව. 2011 ක් වූ ජනවාරි 19 වන දින
 මාතර, ශ්‍රී සුදර්ශී පිරිවෙන්නි නියෝජ්‍ය පරිවෙනාධිපති දෙවිනුවර, කපුගම, සුධර්මාරාමාධිපති
ශ්‍රාද්ධානි පූජ්‍යාද කපුගම සුගතසාර ස්වාමීන්වහන්සේ විසිනි.

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමබුද්ධසස !!!

පීඨාගේ විෂය තුළ හැසිරෙමින් ආශු, වණී, සැප, බල වැඩිකර ගනිමු.
 (ධම්මපදයේ සහසුවර්ගය ඇසුරෙනි)

පින්වත්නි,

2011 වර්ෂයේ පළමුවෙන් යෙදෙන පසළොස්වක පොහොය දිනය අදයි. ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනය බරුණැස ඉසිපතනාරාමයේ දී දේශනා කොට පළමු වස්කාලය ඉසිපතනයෙහි වැඩසිටි ලක්දිව මහවැලි ගඟ අසබඩ මනියංගනයෙහි පිහිටි මහානාග නම් උයනට වැඩම කළ බව මහාවංශය සඳහන් කරයි. එසේ වැඩම කළේ එදා ඒ ප්‍රදේශයේ ජීවත් වූ දුරුණු ගතිවලින් හෙබි මිනිසුන් සුවපත් කරවීමට යි. එදා ජීවත් වූ දුරුණු ගතිවලින් යුක්තවූ මිනිසුන්

වැනි යකුන් හා යක්ෂණියන් අදන් ගිහි පැවිදි වශයෙන් දැකිය හැකි ය. එවැනි ගිහියන් සහ පැවිදිදන් පියාගේ විෂය අමතක කොට ආයුෂ, වර්ණ, සැප, බල යන මේ සම්පත්වලින් පිරිහී සිටිනු දැකිය හැක. මේ ලැබූ 2011 වර්ෂය තුළ පිතෘ විෂයට අනුව යමින් ක්‍රියා කොට ආයු, වර්ණ, සැප, බල යන මේ සම්පත්වලින් පිරිණු ජීවිතයක් ගත කිරීමට උත්සාවන් වෙමු.

බෞද්ධයාගේ සදාචාරය පිළිබඳ අත්පොත සේ ගත හැකි ධර්මපදයේ සහසු වර්ගයේ එන ගාථා ධර්මයක් මේ සඳහා මූලික කරගත හැකිය .

“අභිවාදන සීලසස නිවචංවදධාපවායිනො

චතතාරොධමමා වඩඪනති ආයු වණොණා සුඛං බලං ” (ධර්ම පදය)

“සිල්වත් ගුණවත් උතුමන්ට නිරන්තරයෙන් වන්දනාමාන කරන ගුණයෙන් හා සීලයෙන් වැඩිහිටියන්ට සලකන පුද්ගලයාට ආයුෂය, වර්ණය, කායික මානසික සැපය, කාය බල සහ ඥාන බලය වැඩෙන්නේ ය.”

බුදු දහම උගන්වන මෙම සදුපද්දේශය බ්‍රාහ්මණ ග්‍රන්ථයක් වන මනුෂ්මෘතියේ සඳහන් වී තිබේ.

අභිවාදන ශීලසස නිත්‍යං වෘද්ධොප සෙවිත:
චතාරි සම්ප්‍රවධනෙන ආයුර් විද්‍යා යශො බලම් (මනුෂ්මෘතිය)

බමුණන්ගේ නීති ග්‍රන්ථයක් ලෙස සැලකෙන මනුෂ්මෘතියේ ද සඳහන් වන්නේ එම අදහසම ය. පසුගිය දිනෙක මා අතට පත් වල්පොල කාව්‍ය කීර්ති ඩයනිසියස් සමරවීර කිවියාණන් විසින් සම්පාදිත “දම්පද පැදි නිදිය ” නම් කාව්‍ය ග්‍රන්ථයෙහි මේ අදහස කවියට නගා තිබේ.

“සිල්වතුන් වැඩිහිටි දහන් දුටු මතින් නැඟ සිට වදින කෙනෙකුට ආයු පැහැ සැප බලය සිව් ගුණ සිය ගුණෙන් ගුණ වී විපා දෙති. (දම් පද පැදි නිදිය)

අප ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ දිනක් දීඝ ලම්බික නුවර ආරණ්‍යයක වාසය කරන අවස්ථාවේ දී ආයු වර්ධන නම් කුමාරයා අරභයා මේ ගාථාව දේශනා කොට ඇත. එම කුඩා දරුවාගේ දෙමාපියන් බුදුන්වහන්සේ වෙත පැමිණ වන්දනා

කරන විට දීර්ඝායුෂ ලැබේවා යි ආශීර්වාද කළ සේක. කුඩා දරුවා වදින විට එසේ ආශීර්වාද නොකළ සේක. ඊට හේතුව විමසූ විට දේශනා කළේ මේ කුමාරයා අඩුවයසින් මරණයට පත්වන නිසා ආශීර්වාද නොකළ බවයි. ඒ තත්වය වළකා ලිය හැකි ක්‍රමයක් ඇත්දැ යි විමසූ විට බුදුන්වහන්සේ දේශනා කළේ ගෙදර මණ්ඩපයක් තනා සතියක් පුරා පිරිත් දේශණා කරවාගෙන පුතාට ආශීර්වාද කරන ලෙසයි. එසේ කිරීම නිසා ඒ කුමරුගේ ජීවිතයට එල්ල වී තිබුණු සතුරු බලවේග ඇත් වී දිගාසිරි ලැබුණු බව ධම්ම පදට්ඨ කථාවේ සඳහන් වේ.

මේ කථා ප්‍රවෘත්තිය වර්තමාන කාලයට ද ඉතා ගැළපෙන සිද්ධියකි. නූතනයේ බොහෝ දෙනා ආයු වර්ණ, සැප, බල යන මේවායින් පිරිහී තිබෙනු දැකිය හැක. ඒ සඳහා බොහෝ දෙනා කරන්නේ ප්‍රාර්ථනා කරමින් ඇවිදීමටය. ඒ නිසා 2011 වර්ෂය උදාවී පළමු පසළොස්වක පෝය දින වන අද දින සිටම එම ප්‍රාර්ථනාව නතර කොට ඒ සඳහා බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ සදුපදේශයන් තම ජීවිතය තුළ ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක කිරීමට උත්සාහ ගත යුතුයි. ඒ අනුව ඉහත සඳහන් කළ ගාථා ධර්මයෙහි එවැනි සදුපදේශ දෙකක් සඳහන් වේ. ඒවා නම්, සිල්වත් ගුණාවත් උතුමන්ට වන්දනාමාන කිරීම, සීලයෙන් හා ගුණයෙන් වැඩිහිටියන්ට සැලකීමයි.

අප බුදුරජාණන් වහන්සේ යනු ගිහි පැවිදි අප හැම දෙනාගේම පියාණන් වහන්සේ ය. ඒ පියා තම පුතුන්ට දේශනා කළේ තම විෂය තුළ හැසිරෙන ලෙසයි. සංයුත්ත නිකායේ සකුණාග සි සූත්‍රයේ දී දේශනා කරන්නේ,

“ගොවරෙ භික්ඛවෙ වරට්ඨ සකෙ පෙතතිකෙ විසයෙ
ගොවරෙ භික්ඛවෙ වරතං සකෙ පෙතතිකෙ විසයෙ
නලවජති මාරො ඔතාරං න ලවජති මාරො ආරමමණං”

“මහණෙනි, ගෝවර වූ සිය පියා සතු විෂයෙහි හැසිරෙන්න. මහණෙනි ගෝවරවූ සිය පියා සතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන් පිළිබඳ මාරයා අවකාශයක් නොලබයි. මාරයා අරමුණක් නොලබයි.”

මෙහි පියාගේ විෂය ලෙස දක්වන්නේ සතර සතිපට්ඨානයි. කය-වේදනාව-සිත-ධර්මය යන මේ කරුණු අනුව සිහිය පිහිටුවා ගැනීම මෙහිදී අදහස් වෙයි. එයින් කියවෙන්නේ බුදුන්වහන්සේ දේශනා කළ යුක්ති ධර්මය සිහියේ තබාගෙන ක්‍රියා කරන කෙනෙකුට කාගෙවත් කරදරයක් නොවන බවයි. මාරයා යනු එවැනි කරදර කාරයෙකි. එයින් අප සිතට ගත යුත්තේ බුදුන්වහන්සේ නොකළ යුතුය යි දේශනා කළ කිසිවක් නොකළ යුතු බවයි. එසේ ක්‍රියාත්මක වන්නන්ට ආයු, වර්ණ, සැප, බල, වැඩියන්ගේ ය.

ජාතක පොතේ සකුණාගඹි නමින් ජාතක කථාවක් එයි. සකුණාගඹි යනු උකුස්සාට කියන නමකි. එක්තරා කුරුළු පියෙක් පොළවට ඉතා ආසන්නයේ කුඩා සිදුරක කුඩුවක් තනාගෙන ජීවත් වෙයි. තම කුඩා පුතු පියාසර කරනු දුටු කුරුළු පියා පුතා ලඟට අවුත් මෙසේ කීහ. “පුතේ ඔබ පියාසර කිරීමට සූදානම් වනු දැකීම මගේ සිතට හරි සතුටකි. එහෙම උනත් මගේ පුතේ ! අත අහසේ නම් පියාසර කරන්න එපා. උකුස්සෙකුට අසු උනොත් පුතාගේ ජීවිතය නැති වෙනවා”. පියා මෙසේ කියන විට පුතා සිතුවේ මාගේ පියා දැන් වයස් ගතයි. ඔහුට අත අහසේ පියාසර කිරීමට අපහසුය. ඒ නිසයි මටත් අත අහසේ පියාසර කරන්න එපා කියන්නේ. නමුත් මගේ තටු හොඳට ශක්තිමත්. ඒ නිසා මම අත අහසේ පියාසර කරමි. මෙසේ සිතූ කුරුළු පුතා අත අහසේ පියාසර කරන විට උකුස්සෙකුට හසු විය. උකුස්සා තම දෙපයින් කුරුළු පැටවා ඔසවා ගෙන යන විට කුරුළු පැටියාට තම පියා කී දේ සිහිවී මෙසේ කියවිනි.

“අනේ මගේ පියා කී දේ කළා නම් මට මෙවැනි විපතක් සිදුනොවෙයි.” මේ ඇසූ උකුස්සා කුරුළු පැටියාගෙන් මෙසේ අසයි. ඔබේ පියා ඔබට කීවේ කුමක්ද? එවිට කුරුළු පැටියා කීවේ අත අහසේ පියාසර නොකරන ලෙසත් නිතරම කුඩුවට වී සිටින ලෙසත් ය. ඒ ඇසූ උකුස්සා කීවේ හොඳයි මම උඹව අතහරින්නම් කුඩුවට ගියත් මම උඹව අල්ලා ගන්නා බවයි.

මෙසේ කියා කුරුළු පැටවා අත් හැරිය. කුරුළු පැටියා ඉතා වේගයෙන් පියාසර කොට කුඩුවනුළුට ඇතුළු විය. විශාල සිරුරක් ඇති උකුස්සා ඉතා වේගයෙන් අවුත් බිමට ඉතා ආසන්නයේ ඉදිකර තිබූ කුරුළු කුඩුව වෙත ලගා විය. බිම වැදුණු උකුස්සා එතනම මරණයට පත්විය. කුරුළු පැටියාගේ ජීවිතය බේරුණි. මේ කථා ප්‍රවාණිතයෙන් අපට උගන්වන්නේ පියා කියන විදියට ක්‍රියා කළොත් කරදර වලින් මිදී ආයු, වර්ණ, සැප, බල, යන කරුණු වැඩිකරගත හැකි බවයි.

මේ අනුව අප සියලුම දෙනාගේ පියා බුදුරජාණන් වහන්සේය. එම පියා අවුරුදු 45ක් තුළ දේශනා කළ ධර්මය යුක්ති ධර්මය යි. එම යුක්ති ධර්මයට පිටුපා ක්‍රියා කළොත් ආයුෂයෙන්, වර්ණයෙන්, සැපයෙන්, හා බලයෙන් පිරිහෙන්නේ ය. ඉහත සඳහන් කළ ගාථා ධර්මයේ සඳහන් වන පරිදි සිල්වතුන් වහන්සේලාට වන්දනාමාන කරනවාය කියන්නේ දවසට තෙවරක් වැඳ වැඳ සිටීමම නොවේ. ඒ උතුමන්ගේ අවවාද අනුශාසනාවලට අනුව ක්‍රියා කිරීමයි. වන්දනා කිරීම නුසුදුසුයැයි මෙයින් අදහස් නොවේ.

බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ පංචශීල ප්‍රතිපත්තිය ඉතා වැදගත් සදුපදේශ 05 කි. සමාජය තුළ ජීවත්වන හැම දෙනාම ජීවත් වීමට කැමතිය. මරණයට අකමැතිය. ඔවුන්ගේ ජීවන අයිතිය රැක දීම මානව අයිතිවාසිකම් රැකදීමයි. ඒ නිසා අපි කිසිවෙක් කිසිවෙකුගේ දිවි තොර නොකිරීමට අධිෂ්ඨාන කර ගනිමු. (පාණානිපානා)

සමාජයෙහි ජීවත්වන හැම දෙනාම තම දේපළ රැකගෙන සතුටින් ජීවත් වීමට කැමතිය. එම දේපොළ සොරකම් නොකොට රැක දීම අපේ යුතුකමයි. ඒ නිසා අනුන් හට අයිති යමක් ඔවුන්ගේ අකමැත්තෙන් නොගැනීමට අධිෂ්ඨාන කරගනිමු. (අදින්නාදානා)

විවාහ ජීවිතය අප හඳුනාගෙන ඇත්තේ යුග ජීවිතය වශයෙනි. යුග යනු දෙකට කියන වචනයකි. ඒ අනුව යුග

ජීවිතය යනු දෙදෙනෙකු අතර පවත්නා සබඳතාවයකි. එම සබඳතාවයේ ගෞරවණීයත්වය රැක දීම අප කාගේත් යුතුකමකි. අනවශ්‍ය බලපෑම්වලින් තොරව එම සබඳතාවය පවත්වාගෙන යාම ඒ දෙපළගේ අයිතිවාසිකමකි. (කාමෙසු මිච්ඡාවාරා)

සමාජය තුළ ජීවත් වන අප වෙනුවෙන් අදහස් හුවමාරු කරගන්නේ භාෂාවේ ඇති වචනවලිනි. මගේ අදහස් ඔබටත් ඔබේ අදහස් මටත් සංඛිවේදනය කරන එම භාෂාවේ ගෞරවණීය බව රැක දිය යුතුය. ඒ නිසා සමාජය බොරුවෙන් නොරැවටීම අපේ යුතුකම වන අතර කාගේවත් බොරු වලින් නොරැවටී සිටීම අනෙකාගේ අයිතිවාසිකමකි. (මුසාවාදා)

මිනිසා නොමිනිසෙක් බවට පත් කොට මදයට හා ප්‍රමාදයට හේතුවන මත් ද්‍රව්‍ය වලින් වැලකී අපේ වටිනා මිනිස් ජීවිතය ආරක්ෂා කර ගැනීම අපේ යුතුකමකි. එවැනි දේවලින් කරදර නොවිඳ සැපවත් ජීවිතයක් ගත කිරීම අනෙකාගේ අයිතිවාසිකමකි. (සුරාමේරය මජ්ඣිමනිකායා)

ඉහත සඳහන් කළ වැරදි 05 බුදු පියාණන් වහන්සේ විසින් නොකළ යුතුය යි දේශනා කොට තිබේ. ඒ අනුව පංචසීල ප්‍රතිපත්තිය රැක ගැනීම ජිනඤ්චිකා විෂයට අනුව ක්‍රියා කිරීමකි. මෙයින් පිට පැන ක්‍රියා කළහොත් අපි ආයු වර්ණ, සැප, බල යන මේ ගුණයන්ගෙන් පිරිහී මාරයා වෙත ලංවනු ඇත. පන්සිල් රකින පුද්ගලයා වෙත මාරයාට ලංවිය නොහැකිය.

මීට අමතරව බුදුරජාණන් වහන්සේ අවුරුදු 45ක් තුළ දේශනා කළ ධර්මය තුළ සඳහන් වන යුක්තිධර්මයට අනුව අප ක්‍රියා කළ යුතුයි. එම යුක්ති ගරුක ජීවිතය ඇති පුද්ගලයා සමාජය තුළ සතුටින් ජීවත් වෙයි. ඒ සතුට නිසා ඔහුගේ ශරීරගත ලේ ධාතුව පවිත්‍රවෙයි. ලේ ධාතුව පවිත්‍ර වූ පුද්ගලයාට ආයු, වර්ණ, සැප, බල වර්ධනය වෙයි. යුක්ති

ධර්මයෙන් අපේ වි ක්‍රියා කරන්නා එම සම්පත්වලින් පිරිහී යයි.

අප බලාපොරොත්තු වන ඉහත සඳහන් සම්පත් හතර ලබා ගැනීමේ දෙවන ක්‍රමය සීලයෙන්, ගුණයෙන් හා වයසින් වැඩිහිටි අයට සංග්‍රහ කිරීමයි. සමාජය තුළ බොහෝ කාලයක් ජීවත් වූ පුද්ගලයා වැඩිහිටියෙක් ලෙස සැලකීමට අපි පුරුදු වී සිටිමු. නමුත් බුදු දහම ඒ අදහස අනුමත නොකරයි. යම් භික්ෂුවකගේ කළු කෙස් සුදු වූ පමණින් උන්වහන්සේ තෙරුන් වහන්සේ කෙනෙකු නොවන බව බුදු දහම අවධාරණය කරයි. ගුණධර්ම නොහඳුනන යුක්ති ධර්මය නොදන්නා ච්චැති භික්ෂුන්වහන්සේලා බුදු දහම හඳුන්වන්නේ හිස් මහල්ලන් හැටියටයි. ධර්ම පදයේ ධර්මටිඨ වර්ගයේදී ඒ බව දක්වා ඇත.

න තෙන ථෙරො හොති - යෙනසස පලිතං සිරො

පරිපකෙකා වයො තසස - මොඝපිනෙනාති වුවචන යනුවෙන් දේශනා කර ඇත. කෙළෙස් මළ ඉවත් කළ වතුරාරිය සත්‍ය ධර්මය අවබෝධ කළ සමාජයට හිංසා නොකරන ඉන්ද්‍රිය දමනය වූ පුද්ගලයා තෙරුන් වහන්සේ හැටියට බුදු දහම හඳුන්වා තිබේ. ඒ අනුව තෙරුන්වහන්සේ යනු රහතන් වහන්සේ ය. නමුත් අද මහ තෙරුන් වහන්සේලා යයි හඳුන්වාගන්නා බොහෝ භික්ෂුන්වහන්සේලා හිස් මහල්ලන් යයි අකමැත්තෙන් වුව ද ප්‍රකාශ කිරීමට සිදු වී තිබේ. ඒ අතර ගුණධර්ම වලින් යුක්ත , සත්‍යවාදී ජීවිත ගත කරන සමාජය හිංසාවට පත් නොකරන ඉතා වැදගත් මහ තෙරුන් වහන්සේලා මේ සඟ සසුන තුළ වැඩ සිටින බව ගෞරවයෙන් සිහිපත් කළ යුතුයි.

ගිහි සමාජය පිළිබඳවද තත්වය මෙසේය. වයස මුහුකුරා යනවිට නංගි අක්කා කෙනෙක් වෙයි. අක්කා අම්මා කෙනෙක් වෙයි. අම්මා ආච්චි කෙනෙක් වෙයි. ආච්චිගේ කලු කෙස් සුදුවී තිබේ. ඒ කෙස් සුදු වූ පමණින් ඇය ආච්චි කෙනෙක් නොවෙයි. මල්ලි අයියා කෙනෙක් වෙයි. අයියා

තාත්තා කෙනෙක් වෙයි. තාත්තා සීයා කෙනෙක් වෙයි. සීයාගේ කෙස් සුදු වී ඇත. කෙස් සුදු වූ පමණින් ඔහු සීයා කෙනෙකු නොවෙයි. එම ආච්චි සහ සීයා ගුණධර්ම වලින් යුක්ත නොවේ ද, යුක්ති ධර්මය ඔවුන් තුළ නැද්ද එවැනි අය නිසි මහල්ලෝ සහ මැහැල්ලියෝ ය. අද සමාජය තුළ එවැනි වැඩිහිටියන් සිටින බව අකමැත්තෙන් වුවද සඳහන් කිරීමට සිදු වී තිබේ. ඒ අතර ඉතා හොඳ ගුණදර්ම වලින් යුක්ත කිසිවෙකුටත් නිංසා නොකරන සිල්වත් ගුණවත් ආච්චිලා සීයලා අප සමාජය තුළ ජීවත් වීම මුළු මහත් සමාජයටම ආශීර්වාදයකි. එවැනි වටිනා තෙරුන් වහන්සේලාට සහ ගිහි වැඩිහිටියන්ට සැලකීම ආයු, වර්ණ, සැප, බල ගෙන දෙන ක්‍රියාවකි.

නමුත් අද බොහෝ විභාරස්ථානවල වයෝවෘද්ධ හික්කුන් වහන්සේලා සහ ගිහි ගෙවල්වල ආච්චිලා සහ සීයලා කාගේවත් පිහිටක් නැතිව හුදකලාවී සිටිති. බොහෝ දෙනා වැඩිහිටි නිවාසවලය. මේ කණගාටුදායක තත්වය ගැන ඒ වැඩිහිටියන් එක්තරා ප්‍රමාණයකට වග කිවයුතු යි. එසේ අඩුපාඩුකම් තිබුනත් ඒ අය ආරක්ෂාකර ගැනීම අපේ වගකීම වේ. කොතෙක් අඩුපාඩුකම් තිබුනත් ඒ අය තුළ සුළු හෝ ගුණයක් තිබෙන්නට පුළුවන. ඒ ගැන සිතා එම ගිහි පැවිදි වැඩිහිටියන් ආරක්ෂා කර ගැනීමට උත්සාහවත් විය යුතුයි.

සමාජය තුළ ජීවත්වන වැඩිහිටියන් ට උවටැන් කරනවිට ඒ අය අපට ආශීර්වාද කරනු ඇත. මගේ දරුවන්ට සහ දරු මුණුබුරන්ට ආයුෂය, වර්ණය, සැපය, බලය, වැඩිවේවා යනුවෙනි. ඒ ආශීර්වාදය ඉතා ප්‍රබලය. එම ආශීර්වාදය තුළින් අපිට ආයු, වර්ණ, සැප බල උදාකර ගත හැකිය. මෙසේ අප කාගේත් පියාණන් වහන්සේ වන බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ පිතෘ විෂය නම් වූ යුක්ති ධර්මයට අනුව ක්‍රියාත්මක වී මේ ලැබූ 2011 වර්ෂයේ ආයු, වර්ණ, සැප, බල වැඩිකරගෙන අපේ ජීවිත සාර්ථක කර ගැනීමට උත්සාහවත් වෙමු.